

rer Vagere og andre Sømærker; det kunde ogsaa have en Myndighed til at føre Opsyn paa Søen i andre Retninger. Endelig er der Fyrinspektionens Dampere. Der er tre af dem, som tilse Fyrene. Ogsaa de kunde øve nogen Kontrol. Der er saaledes paa forskellige Omraader Elementer til et vorde Søpoliti, og det kunde interessere mig i høj Grad at vide, om den højtærede Minister ikke vil virke for Udviklingen af et saadant og derved gaa lidt kraftigere frem end ved blot at slutte sig til det eventuelle Lovforslag, som er under Behandling af en Kommission; thi hvis vi i Begyndelsen af næste Aar afskaffe den Smule Politi, som vi nu have, og der intet andet sættes i Stedet, saa ville vi blive endnu uheldigere stillede, end vi nu ere. Der er en Anordning, som hviler paa et internationalt Grundlag, og som egentlig paa lægger os at have et Søpoliti, det er Anordningen om Lanterneføringen. Den bestemmer dels, hvilke Lanterner der skal føres, naar Skibene sejle, og dels, hvilke der skal føres, naar de ligge til Ankers. Denne Anordning overtrædes meget hyppigt. Man ser hvert Øjeblik i vore mindre befarede Løb Skibe, som ligge til Ankers paa Landgrunden uden Lanterne om Natten i Tillid til, at der kommer saa faa Fartøjer. Svinger Vinden rundt, saaledes at de svaje ud i Strømmen, og en Damper en mørk Nat kommer forbi, løber den dem let ned, og der gaar Menneskeliv og Ejendom tabt. Man ser heller ikke saa sjældent, — jeg selv har været Vidne til det i mine yngre Dage, da jeg for til Søs — at Skibe komme sejlen de uden Positionslanternen, der angiver Skibets Kurs og Stilling. Der er nemlig ingen til at kontrollere det.

Der er et Spørgsmaal til, der i sin Tid spillede ind ved Krydstoldvæsenet, det er Karantænespørgsmaalet. Vi havde i ældre Tid en hel Eskadre af Kanonbaade til under Epidemier at passe paa ved Kysten, og endnu i vore Dage kan det meget godt tænkes, at der fra en besmittet Kyst kommer en Damper, der vil sætte sig i Forbindelse med Land. Der er ingen til at forhindre det, ingen til at vaage over, at det ikke sker.

Der er altsaa mange Omraader, paa hvilke Søpolitiet ikke alene er ønskeligt, men ogsaa nødvendigt. Jeg vil tillade mig at rette en ærbødig men indtrængende Henstilling til Ministeren, om han ikke, ved at sætte sig i Forbindelse med andre Ministre, inden denne Lov træder i Kraft vil søge at tilvejebringe Bestemmelser,

hvored vi faa lagt i det mindste Grunden til et Søpoliti, et virkeligt, effektivt Søpoliti, for at vi ikke skulle staa som en civiliseret Nation, der paa et enkelt Omraade er højst uciviliseret.

Ahlefeldt-Laurvig: Efter det fortræffelige Foredrag, som vi nu hørte af min ærede Nabo (Carstensen), kan jeg fatte mig i Korthed. Jeg maa sige, at jeg er særdeles tilfreds og glad over de Udtalelser, jeg der hørte, idet de gaa ganske i Retning af mine Ønsker angaaende denne Sag. Jeg haaber, at det er en Borgen for, at det Parti, hvortil den ærede Taler hører, ogsaa vil slutte sig til hans Ønsker.

Jeg maa udtale min fulde Tilfredshed med Forslaget, som det er, og jeg kan sige, at jeg tror, at de allerfleste, der blot have nogenlunde Kendskab til disse Forhold, ogsaa maa være tilfredse over, at Lovforslaget er fremkommet, og snarest undre sig over, at det ikke alt er kommet frem, da, som den ærede Taler udtalte, Krydstoldvæsenet vistnok i flere Aar ikke har gjort nogen Gavn, om ogsaa de Mænd, der have været ansatte derved, have gjort deres Pligt fuldt ud. Det kan kun gøre en ondt for de ca. 150 Mænd, der ere paa Fartøjerne, og som nu paa en Maade ville blive brødløse eller i alt Fald skulle sættes paa Ventepenge, og som kun vanskeligt ville kunne komme ind i andre Stillinger. Det er naturligvis særlig ubehageligt for den højtærede Minister at skulle afskedige disse Mænd, men jeg vil erkende og erkende fuldt ud, at der ikke maa tages Hensyn til Forhold som dette, naar Talen er om det almindelige Bedste. Jeg kan derfor fuldt ud anbefale det høje Ting at stemme for Lovforslaget.

Jeg skal ved samme Lejlighed ganske i Overensstemmelse med min ærede Nabo henstille til den ærede Minister, om vi ikke kunne faa, som han udtalte, et Sø- og Kystpoliti i Stedet for den Hjælp, som jeg erkender, vi ved flere Lejligheder have haft af Krydstoldvæsenet. Fra mange Sider, og særlig fra Landmænd paa Fyn og Langeland, er jeg anmodet om at udtale mig om denne Sag, og alle, som have udtalt sig til mig, have ytret, at vi trængte til et saadant Sø- og Kystpoliti. Jeg kan i saa Henseende atter slutte mig til flere af min ærede Nabs Udtalelser, og jeg skal derfor kun ganske kort berøre en enkelt Side af Sagen, som jeg flere Gange har berørt her i Tinget, nemlig Spørgsmaalet om Kystfredningen, om Borttagelse af Sten, Grus o. s. v. Der er ikke Tvivl